

har sagt; thi jeg var ganske enig med ham i, at vi selvfølgelig, hvis vi angrebes paa andre Punkter af Riget end Kjøbenhavn, skulde forsvare os paa disse Punkter, og hvis han vil læse mine Ord i Nigsdagstidenden, naar de engang komme til at ligge for, saa vil han see, at det var just det, jeg sagde; men jeg sagde rigtignok tillige, at, naar det gaaer paa Livet løs, naar der skal være Tale om en Eksistenskamp for os, saa er det sandsynligt, at den vil komme til at staae om Sjælland og Kjøbenhavn og at det ikke er sandsynligt, at vi med Udsigt til Held kunne søge at føre den noget andet Sted end her. Det sagde jeg; men jeg er, som sagt, fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at, angribes vi i Sylland, saa skulle vi selvfølgelig forsvare os i Sylland, og angribes vi paa Fyen, saa skulle vi forsvare os paa Fyen.

J. Nee: Det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen) udtalte i forrige Møde, at der var to Mænd, som han begge ansaae for Autoriteter, der havde udtalt sig imod Søforterne. Han udtalte, at Oberst Tscherning skulde have erklæret det for et Misgreb, at man havde anlagt Søforterne. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen) har allerede imødegaaet denne Paastand som beroende paa en Misforstaaelse. Den anden Mand, som det ærede Medlem ligeledes ansaae for saghyndig og som skulde have yttret sig paa en saadan Maade, at det ærede Medlem troede at kunne tage hans Ord til Indtægt for sin Beslutning om at stemme imod Ministerens Forslag, var Admiral Bille. Det ærede Medlem sagde nemlig, at Admiral Bille fornylig offentlig havde udtalt, at vi manglede nogle Forter af den Bessaffenhed som de nuværende, for at man kunde sige, at Søforterne egentlig dannede noget Forsvar for Kjøbenhavn. Efter dette Referat skulde man troe, at Admiral Bille i det Hele havde udtalt sig imod Søforterne, men det forholder sig ingenlunde saa. Jeg har netop det Nummer af Dagbladet, hvortil denne Artikel har staaet, i Haanden, og Admiral Bille siger deri, at vi mangle endnu et Fort paa Middelfgrunden, hvorefter der tilføies, at

var det der og vilde man bekvemme sig til at armere Forterne med tidsvarende Skjts, da vilde Kjøbenhavns Rhed være uholdbar for en Sjende. Og derefter tilføier han senere, at Søforterne, saaledes som de ere, dog med en tidsvarende Bevebning, altid kunne give en Sjende en haard Dyst at bestaae. Deraf fremgaaer, som jeg troer, at den Mand, som det ærede Medlem anseer for en Autoritet, troer, at Forterne, som de ere, dog kunne udrette Noget til Kjøbenhavns Forsvar. Det er for at gjøre opmærksom herpaa, at jeg har tilladt mig at begjære Ordet, og jeg vil kun tilføie, at jeg agter at stemme for det Forslag, som den høitagtede Krigsminister har stillet, og det skulde have glædet mig, hvis den ærede Minister havde optaget sit første Forslag, som gik ud paa at anskaffe 15 og ikke 10 Kanoner, som der nu kun er Tale om.

N. Hansen: Da jeg stillede mig til disse Forslag saaledes, som Tilfældet var, ventede jeg mig ganske vist, at jeg vilde møde en meget stærk og fast Modstand fra endeel af de ærede Medlemmers Side. Jeg vil kun sige, at jeg har ikke den Behagelighed at kunne rette min Overbeviisning, eller, for at undgaae at blive misforstaaet, vil jeg hellere sige, at det ikke er Tilfældet med mig, at min Overbeviisning med Hensyn til den samme Ting til forskjellig Tid kan rette sig efter en Ministers. Jeg veed vel, at Stillingen er meget let for ærede Medlemmer, der have den Behagelighed at kunne dette . . .

Formanden: Jeg skal dog bemærke, at jeg troer ikke, det er rigtigt, at det ærede Medlem forudsætter om andre Medlemmer, at de forandre deres Overbeviisning for at følge en Minister. Naar Medlemmer i en Sag ved en Behandling stemme anderledes end ved en tidligere, maa det forudsættes, at dette skeer som Følge af Grunde, som de have fundet overbeviisende for at forandre deres Mening om Sagen.

N. Hansen: Hvis det ikke er fremgaaet af mine Ord, er det, fordi jeg ikke har udtalt mig klart, men det jeg vilde sige, var